

Person har haft Lejlighed til i sit Hvervs Medfør at iagttage i Henseende til Vælgernes Forhold vedrørende Afstemningen, saasom deres Nærværelse paa Stemme-stedet og deres Deltagelse i Stemme-givningen. Naar § 12 i anførte Stykke yderligere forbyder vedkommende Person at meddele, hvilken Kandidat en Vælger har stemt paa, bør dette ændres til „hvilken Kandidat eller hvilken Liste en Vælger har givet sin Stemme“.

Udover den foran omhandlede Klasse af Personer, hvem Adgang til Kundskab om Vælgernes Forhold, Stemmegivningen vedrørende, i deres offentlige Hverv staar aaben, bør Tavshedspligten formentlig heller ikke strækkes. Naar f. Eks. to gode Venner, som træffe hinanden paa Stemme-stedet, gensidig meddele hinanden, paa hvilken Liste de stemme, vil det naturligvis være uhjemlet at straffe dem, fordi de ikke lægge Dølgemaal paa, hvad de gensidig have meddelt hinanden om deres Stemmegivning. Naar endelig Straffen for Overtrædelse af de i Paragraffen givne Paa-læg er sat til mindst 4 Ugers simpelt Fængsel, da finder Flertallet denne Straf alt for drakonisk. Naar Straffen for Embedsmænd ifølge Straffelovens § 139 for Brud paa deres embedsmæssige Tavshedspligt er sat til Bøder, simpelt Fængsel eller Embedsfortabelse, skønnes Bøder efter Omstændighederne ogsaa at kunne være tilstrækkelig Straf for Brud paa Tavshedspligten i det foreliggende Tilfælde, og Flertallet finder derfor, at man i det hele taget her kan nøjes med at henholde sig til Straffe-bestemmelserne i Straffelovens § 139, saaledes at denne ogsaa finder Anvendelse med Hensyn til Overtrædelse af den ved Paragraffen de vedkommende Embedsmænd og Ombud paalagte Tavshedspligt.

For saa vidt angaar Overtrædelsen af Forbudet mod at give en Vælger Raad, Anvisning eller Opfordring med Hensyn til hans Stemmegivning, finder Flertallet det ogsaa her for haardt at vedkommende maa vandre mindst 4 Uger i Fængsel, og-saa her maa Bøder efter Omstændighederne kunne gøre Fyldest som Straf for Over-

trædelsen, medens denne selvfølgelig maa blive strengere, hvor Medlemmer af Valgbestyrelsen eller andre Personer under Ud-førelsen af det dem betroede Hverv misbruge den dem derved givne Adgang til at paavirke Vælgernes Stemmegivning. Flertallet finder derfor, at Straffeaansvaret ogsaa i dette Tilfælde passende kan og bør bestemmes indenfor den i Straffelovens § 139 dragne Ramme.

I Overensstemmelse med disse Ud-talelser stiller Flertallet Ændringsforslag Nr. 23.

I Regeringsforslaget er i § 4 fore-slaaet, at Valgene til Borgerrepræsentant-skabet, i Stedet for som hidtil at fore-tages hvert Aar, saaledes at ved hvert Valg $\frac{1}{6}$ af Forsamlingen vælges, i Frem-tiden skal foretages hvert andet Aar, saaledes at ved hvert Valg Trediedelen af Forsamlingen vælges. Flertallet anser det ogsaa for ønskeligt at skaane Københavns Borgere for det Besvær og de Ulemper, der følge med aarlige Valg, men Flertallet har ment at burde gaa et Skridt videre og stille København lige med Landets øvrige Kommuner med Hensyn til Foretagel-sen af de kommunale Valg og foreslaar derfor, at Valgene ogsaa i København fore-tages hvert tredje Aar. Følgen heraf vil blive, at medens der nu ved hvert Valg vælges 7 Medlemmer til Borgerrepræsen-tantskabet, og der efter Regeringens For-slag vil være at vælge 14 Medlemmer, vil der ved en 3-aarig Valgperiode være at vælge 21 Medlemmer. Det ses let, at Virk-ninger af Forholdstalsvalgmaaden i sid-ste Tilfælde vil gøre sig stærkere gældende, men dette er efter Flertallets Opfattelse kun et Gode og kan tjene til Beskyttelse af Minoriteten; i Henhold hertil stilles Ændringsforslagene Nr. 12, 13 og 28.

Flertallet har ikke kunnet anbefale den i Folketinget foretagne Ændring i § 1, hvorved Bestemmelsen i Regeringsforslaget, at der som Betingelse for Valgret fordre-des, at vedkommende ikke uden at have egen Husstand staar i privat Tjenestefor-hold. Flertallet finder det ikke heldigt paa dette Omraade at indføre andre Reg-